

Hint Sheet for Bava Batra 9a

Jastrow Abbreviation: B. Bath. 9^a

Root: תני	תנו
Look up under רבן	רבנן
Look up as phrase in Frank	תנו רבנן
See entry for אין	אין
See entry for עם	עם
Look up as is	גבאי
ו + לא	ולא
Look up without prefix -ב	בהקדש
Look up without prefix -ה & suffix ין-	הגזברין
Look up abbreviation in back of Frank	ואע"פ
ש + אין	שאין
Look up as is	ראיה
Look up in Frank	שנאמר
This is a quotation from II Kings 12:16	ולא יחשבו את האנשים
Direct object marker, untranslatable	את
Pl. of איש	האנשים
Root: נתן	יתנו
יד + suffix ם-	ידם
Root: נתן	לתת
Root: עשי	לעושי

Look up without prefix -ה	המלאכה
See entry for כִּי	כִּי
Look up without prefix -ב	באמונה
"them"	הם
Root: עשׂי	עושים
Look up abbreviation in back of Frank	א"ר
This is a name	אלעזר
ש + י	שיש
"to him"	לו
Look up as is	גזבר
Root: אמן	נאמן
See entry for תוך, II	בתוך
Look up without suffix ו-	ביתו
Root: צרר	יצור
Root: מני	וימנה
This is a quotation from II Kings 12:11	ויצרו וימנו
Root: צרר	ויצורו
Root: מני	וימנו
This is a name	רב הונא
Root: בדק	בודקין
Root: זון	למזונות
Root: כסי, II	לכסות

Root: בעי	בעית
Root: אמא	אימא
Look up phrase in Frank	אי בעית אימא
ו + אי	ואי
Look up as is!	סברא
Look up abbreviation in the back of Frank	אב"א
Look up in Frank	קא
These are quotations from Isaiah 58:7	הלא פרש... כי תראה...
ה + לא	הלא
Look up without suffix ך-	לחמך
שי"ן = "shin" (yes, like the letter!)	בשי"ן
Root: נהב	הב
"to him"	ליה
Look up in Frank	והתם
Look up without prefix ל-	לאלתר
This is a name	רב יהודה
Root: קרי	וכדקרינן
Root: ראי	כשיראה

Kra for Bava Batra 9a

2 Kings 12:5-16

⁵ And Yeho'ash said to the priests, All the money of the dedicated things which is brought into the house of the Lord, in current money, and the money of persons, by assessment of every man, and all the money that any man is prompted by his heart to bring into the house of the Lord, ⁶ let the priests take it to them, every man from his acquaintance: and let them repair the breaches of the house, wherever any breach shall be found. ⁷ But it happened in the twenty third year of king Yeho'ash, that the priests had not repaired the breaches of the house. ⁸ Then king Yeho'ash called for Yehoyada the priest, and the other priests, and said to them, Why do you not repair the breaches of the house? now therefore receive no more money of your acquaintances, but deliver it for the breaches of the house. ⁹ And the priests consented to receive no more money of the people, nor to repair the breaches of the house. ¹⁰ But Yehoyada the priest took a chest, and bored a hole in the lid of it, and set it beside the altar, on the right side as one comes into the house of the Lord: and the priests that kept the door put in it all the money that was brought into the house of the Lord. ¹¹ And when they saw that there was much money in the chest, the king's scribe and the high priest came up, **and they tied it in bags, and counted** the money that was found in the house of the Lord. ¹² And they gave the money, that was counted, into the hands of them that did the work, that had the

מלכים ב יב:ה-טז

^ה ויאמר יהואש אל־הכהנים כל
כסף הקדשים אשר־יובא בית־ה'
כסף עובר איש כסף נפשות ערכו
כל־כסף אשר יעלה על לב־איש
להביא בית ה': ^ו יקחו להם
הכהנים איש מאת מכרו ויהם
יחזקו את־בדק הבית לכל
אשר־ימצא שם בדק: ^ז ויהי בשנת
עשרים ושלש שנה למלך יהואש
לא־חזקו הכהנים את־בדק הבית:
^ח ויקרא המלך יהואש ליהויָדע
הכהן ולכהנים ויאמר אליהם מדוע
אינכם מחזקים את־בדק הבית
ועתה אל־תקחו־כסף מאת
מכריכם כִּי־לבדק הבית תתגהו:
^ט ויאתו הכהנים לבלתי קחת־כסף
מאת העם ולבלתי חזק את־בדק
הבית: ^י ויקח יהויָדע הכהן ארון
אחד ויקב חר בדלתו ויתן אתו
אצל המזבח בימין [מימין]
בבוא־איש בית ה' ונתנו־שמה
הכהנים שמרי הסף את־כל־הכסף
המובא בית־ה': ^{יא} ויהי כראותם
כִּי־רב הכסף בארון ויעל ספר
המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו
את־הכסף הנמצא בית־ה': ^{יב} ונתנו
את־הכסף המתכן על־ידי [ידי]

oversight of the house of the Lord: and they disbursed it to the carpenters and builders, that worked upon the house of the Lord,¹³ and to masons, and hewers of stone, and to buy timber and hewn stone to repair the breaches of the house of the Lord, and for all that was laid out for the house to repair it.¹⁴ But there were not made for the house of the Lord bowls of silver, snuffers, basins, trumpets, or any vessels of gold, or vessels of silver, from the money that was brought into the house of the Lord:¹⁵ for they gave that to the workmen, and they repaired with it the house of the Lord.

¹⁶ Moreover they did not keep accounts with the men, into whose hand they delivered the money to pay out to the workmen: for they dealt in good faith.

Isaiah 58:1–12

¹ Cry aloud, spare not, lift up thy voice like the shofar, and show my people their transgression, and the house of Ya'akov their sins. ² Yet they seek me daily, and desire to know my ways, as a nation that did righteousness, and forsook not the ordinance of their God, they ask of me judgments of justice; they desire that God should be near. ³ Why have we fasted, say they, and You see not? why have we afflicted our soul, and You take no knowledge? Behold, in the day of your fast you pursue your business, and exact all your payments. ⁴ Behold, you fast for strife and debate, and to smite with the fist of wickedness: you fast not this day to make your

עֲשֵׂי הַמְּלָאכָה הַפְּקָדִים
 [הַמְּפָקְדִים] בֵּית ה' וַיּוֹצִיָאֵהוּ
 לְחַרְשֵׁי הָעֵץ וְלַבְּנִים הָעֹשִׂים בֵּית
 ה':¹³ וְלַגְדָּרִים וְלַחֲצָבֵי הָאֶבֶן
 וְלִקְנוֹת עֲצִים וְאֶבְנֵי מַחְצָב לְחַזֵּק
 אֶת־בֵּדֶק בֵּית־ה' וְלִכְלֹל אֲשֶׁר־יֵצֵא
 עַל־הַבַּיִת לְחַזְקָה: ¹⁴ אֲךָ לֹא יַעֲשֶׂה
 בֵּית ה' סָפוֹת כֶּסֶף מְזַמְרוֹת
 מְזַרְקוֹת חֲצֻצְרוֹת כָּל־כְּלֵי זָהָב
 וְכָל־יְכֶסֶף מִן־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא
 בֵּית־ה': ¹⁵ כִּי־לְעֲשֵׂי הַמְּלָאכָה
 יִתְּנֵהוּ וְחִזְקוּ־בוֹ אֶת־בֵּית ה':
¹⁶ וְלֹא יִחְשְׁבוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
 יִתְּנוּ אֶת־הַכֶּסֶף עַל־יָדָם לְתֵת
 לְעֲשֵׂי הַמְּלָאכָה כִּי בְּאִמְנָה הֵם
 עֹשִׂים:

ישעיהו נח:א-יב

^א קְרֵא בְּגֵרוֹן אֶל־תִּחְשָׂה כְּשׁוֹפָר
 הָרֵם קוֹלְךָ וְהַגַּד לְעַמִּי פְשָׁעָם
 וּלְבֵית יַעֲקֹב חַטָּאתָם: ^ב וְאוֹתֵי יוֹם
 יוֹם יִדְרָשׁוּן וְנִדְעַת דְּרָכֵי יִחְפְּצוּן
 כְּגוֹי אֲשֶׁר־צָדְקָה עָשָׂה וּמִשְׁפַּט
 אֱלֹהֵיו לֹא עָזַב יִשְׁאֲלוּנִי
 מִשְׁפָּטֵי־צְדָק קִרְבַּת אֱלֹהִים
 יִחְפְּצוּן: ^ג לָמָּה צָמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ
 עֲנִינוּ נִפְשָׁנוּ וְלֹא תִדְעֵ הֵן בְּיוֹם
 צָמְכֶם תִּמְצְאוּ־חֶפֶץ וְכָל־עֲצָבֵיכֶם
 תִּנְגְּשׁוּ: ^ד הֵן לָרִיב וּמִצָּה תִצּוּמוּ
 וְלִהְכוֹת בְּאִגְרָף רָשָׁע לֹא־תִצּוּמוּ

voice to be heard on high. ⁵ Is such the fast that I have chosen? a day for a man to afflict his soul? is it to bow down his head like a bulrush, and to spread sackcloth and ashes under him? wilt you call this a fast, and an acceptable day to the Lord? ⁶ Is not this rather the fast that I have chosen? to loose the chains of wickedness, to undo the bands of the yoke, and to let the oppressed go free, and to break every yoke? ⁷ **Is it not to share thy bread with the hungry,** and that you bring the poor that are cast out to thy house? **when you see the naked, that you cover him;** and that you hide not thyself from thy own flesh? ⁸ Then shall thy light break forth like the morning, and thy health shall spring forth speedily: and thy righteousness shall go before thee; the glory of the Lord shall be thy rearguard. ⁹ Then shalt you call, and the Lord shall answer; you shalt cry, and he shall say, Here I am. If you take away from the midst of thee the yoke, the pointing of the finger, and speaking iniquity; ¹⁰ and if you draw out thy soul to the hungry, and satisfy the afflicted soul; then shall thy light rise in darkness, and thy gloom be as the noonday: ¹¹ and the Lord shall guide thee continually, and satisfy thy soul in drought, and make strong thy bones: and you shalt be like a watered garden, and like a spring of water, whose waters fail not. ¹² And they that shall be of thee shall build the old waste places: you shalt raise up the foundations of many generations, and you shalt be called, The repairer of the breach, The restorer of paths to dwell in.

כיום להשמיע במרום קולכם:
הֲכֵזָה יִהְיֶה צוֹם אֲבַחֲרֶהוּ יוֹם
עֲנוֹת אָדָם נִפְשׁוֹ הִלְכֶרָה כְּאֶגְמוֹן
רִאשׁוֹ וְשָׁק וְאָפֶר יִצְיַע הַלְזָה
תִּקְרָא-צוֹם יוֹם רְצוֹן לַיהוָה:
¹ הֲלוֹא זֶה צוֹם אֲבַחֲרֶהוּ פִתּוֹת
חֲרָצְבוֹת רְשָׁע הַתֵּר אֲגַדּוֹת מוֹטָה
וְשִׁלַּח רְצוּצִים חֲפָשִׁים וְכָל-מוֹטָה
תִּבְתַּקּוּ: ¹ הֲלוֹא פָּרַס לָרֵעִב לַחֲמֶךָ
וְעַנְיִים מְרוּדִים תָּבִיא בֵּית
כִּי-תִרְאֶה עָרֹם וְכִסִּיתוֹ וּמִבְּשָׂרְךָ
לֹא תִתְעַלֵּם: ² אִזְּ יִבְקַע כַּשְׁחַר
אוֹרְךָ וְאַרְכָּתְךָ מִהֲרָה תִצְמַח וְהִלָּךְ
לִפְנֵיךָ צִדְקָךָ כְּבוֹד ה' יֵאֲסָפֶךָ: ³ אִזְּ
תִקְרָא וַיִּהְיֶה יַעֲנֶה תִשְׁוַע וַיֹּאמֶר
הֲנִנִי אִם-תִּסְרִי מִתּוֹכְךָ מוֹטָה וְשִׁלַּח
אַצְבַּע וַדְּבַר-אָוֶן: ⁴ וְתִפֵּק לָרֵעִב
נִפְשֶׁךָ וְנִפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזָרַח
בַּחֲשֶׁךְ אוֹרְךָ וְאַפְלִתְךָ כַּצִּהָרִים:
⁵ וְנִתְּךָ ה' תִּמְיֵד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחֲצָחוֹת
נִפְשֶׁךָ וְעֲצַמְתֶּיךָ יִחְלִיץ וְהִיִּיתָ כְּגֹן
רְוָה וְכִמוֹצָא מִים אֲשֶׁר לֹא-יִכְזָבוּ
מִיָּמָיו: ⁶ וּבָנוּ מִמֶּךָ חֲרָבוֹת עוֹלָם
מוֹסְדֵי דוֹר-וָדוֹר תִּקְוִימָם וְקָרָא לְךָ
גֹדֵר פְּרִץ מְשַׁבֵּב נְתִיבוֹת לְשִׁבְתָּ:

השותפין פרק ראשון בבא בתרא

ט.

עין משפט
גר מצוה

ע"ב א מ"י פ"ד מה"ל
מכירה הלכה זו פסק
לפניו קע ע"ש מ"מ ט"ו
לכא ספקי מה דומינטי
מ"י ר"ט ע"פ;
פ ב מ"י פ"ט מהלכות
תנאות ע"ש מ"א פסק
ע"ש קטב ט"ש ע"ד מ"י
ג ט"ז ע"פ;
פא ב מ"י ע"ש פ"ו ה"ו
פסק ט"ש ע"ש מ"י
פב ד ה מ"י ע"ש ה"ב ח
פסק ט"ש ע"ש מ"י
פג ו מ"י ע"ש ה"ב ט"ז
פסק ט"ש ע"ש מ"י
פד ו מ"י ע"ש ה"ב ט"ז
פסק ט"ש ע"ש מ"י
פה ח מ"י ע"ש פ"ו ה"ו
פסק ט"ש ע"ש מ"י
פז ט"ז ע"ש מ"י

לעוי רש"י

קונפליטיביט יללה.

רבינו גרשום

ואתני. אם יצטרכו לעיני
העיר שיהיו לעיני העיר ואם
לאו שיתירו על עני העיר
שהיו לעיני כל אדם; דכל
דאחי ליתן צדקה איתא
דידי איתא. כל מי שנתן לי
לע"י דעב כן נתון לי שאני
אתן לכל בני שאר
משנה דרב אבי יהודה אדם
גורל יהיה יודע מה הוא
בושה; (ונתנו בני תר
מבחי). התנו ביינתן שלל א
מהן יחסות ביימו; קרינה
למשכתי. חייבתי; חייבתי
רבא לשלם. דמי העור
שקרי; ולהסיע על קיתון.
האלא רשאן לקנות כל מי
עשבר על נתן; הני מילי.
דיכילין להתנות ולהסיע אדם
קיתון; היכי דליכא אדם
חשוב. להתנות לפניו; ולא
איכא אדם חשוב. אבל
אתני קמה לאו אנתו
נתנה ואיכא דאמי היכי
יליכא אדם חשוב עבד
איני דנא לנפשתי אבל אי
איכא אדם חשוב קניט ליה
דינא דנא לנפשתי; אין מחשבין
בצדקה עם הגבאי. וכל גבוי
והנן נתנו דאין צריך
לשדון; אינ"פ שארן אלא
לדבר זכר לדבר. גבי בבאי
צדקה זכר לדבר ממש
שנא' (מ"ב ב) אך לא
יחשב וגו' אבל גבי גוברין
היא הקדשה ראייה גמורה;
יצור. כע"ז; בקשר
ובחומם וימנה דתיב
יצורו וימנה כלומר אינ"פ
הגמורין תו ואנתו אף על
פי הן גוברין עצמן היו
צריך ומתין; בודקין
למוות. שאם אמר בנינו
אין מונות בודקין אחרי
קודם שיתנו לו אם רמאי
הוא שאין צריך אם לאו;
ואין בודקין לבסוף. שאם
כל בני עורם ואמר כסונו
אין בודקין אחרינו אלא
ותנין פיר; פרוש כתיב.
כלומר צריך לתת לידע
סאין בסלע דהיי ככר
חצי קב כיצד סלע עם מ"ח
(פרוש). (פרוס). אלתר
(פרוש) (פרוס) הלחם ותן
לו; לכשיראה לך. שהוא
כעשתבדוק אחרינו;
העובר ממקום למקום.
שאין לן אלא דרך עבה
נוכח; ככר בפירוין. ככר
סקונין פנדיון כשנתון ד'
סאין בסלע דהיי ככר
חצי קב כיצד סלע עם מ"ח
סעודות דסלע ד' דינר
דינר שש מעות ומע ב'
פנדיונות מצא מ"ח
פנדיונות בסלע ויצדו היו
חצי קב בפנדיון דחצי קב
אחר מ"ח ב' (סאין)
דסא ד' קביס מצא כ"ד

ואע"פ שאין ראייה דרב וזכר דרב. ראייה גמורה אינה דשאני
התם שהיו לריקים גמורים: **אין** פוחתין לעני העובר
במקום למקום מבבב בפנדיון ב'ו. הככר עולה ששה זיליס דלא
מהן מתנה לתנווי והוא מוון שמי סעודות דתניא צדקה כ"ד
משמתפין (עירובין דף פב): וצדקה לר"י
דצדקה כל כתיב (שבת דף ק"ט.
וס) משמע שהוא רגילות דליכא
סעודה בהדיה דקאמר התם די
אזיל מלווינא ליה סעודה בהדיה
דכי אזיל לאו צדקה אזיל וא"כ למה
נותנין לו שמי סעודות די לו צדקה
אחט"ה היכא סעודה דליכא בהדיה
יאלכו מיד וסעודה שנותנין לו עכשו
ויליכו וגו' ונראה לר"י דאין מחלקין
תמחו צלילה לפי שאין וכו' להבחי
למי נתנו ולמי לא נתנו וכו' משמע
מדקאמר לן נותנים לו פרנסת ליה
ומפרש דהיינו פרויא וצ"י קדו"א אבל
ככר אין נותנין לו ולכן נותנין לו ח' סעודות
שיאלכ אחט צלילה וזאת
למחר (ט) די אזיל לאו צדקה אזיל
וטעמא דדעינין שלא ילך ריקס דאינו
דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין
לו ולא יהא רעב כל כך אבל אין
לפרש דטעם שמה לא יגיע צ"ן
היהודים ויהא לו מה לחכול דא'
חיישין להכי היה ליתן לו שלש
סעודות כי גס צלילה לא ימנו אף
כשיגיע צ"ן היהודים שאין מחלקין
תמחו צלילה והן צ"ן לומר דלעולם
מחלקין ולכן נותנין שמי דחיישין
שמה לא יגיע צ"ן היהודים שמי
פעמים אי נמי לא חיישין אלא
לפעם אחת והשינה נותנין לו כי
שיאל לו פת בסלו ליה סעודה אחט
קאמר התם דלמלוין דהן סעודה אחט
בהדיה וס' יש לחוש שמה לא יגיע
צ"ן היהודים היה לו ליתן שמי לכן
נראה דכפשיט: **שבת** נותנין
ל'ו מוון שלש סעודות. פירוש צדנת
צדקת' (ט) אומן שמי סעודות שנתן
לו אסתמול צדנת שנת אכל ליל שנת
בצדקה עם הגבאי. וכל גבוי
והנן נתנו דאין צריך
לשדון; אינ"פ שארן אלא
לדבר זכר לדבר. גבי בבאי
צדקה זכר לדבר ממש
שנא' (מ"ב ב) אך לא
יחשב וגו' אבל גבי גוברין
היא הקדשה ראייה גמורה;
יצור. כע"ז; בקשר
ובחומם וימנה דתיב
יצורו וימנה כלומר אינ"פ
הגמורין תו ואנתו אף על
פי הן גוברין עצמן היו
צריך ומתין; בודקין
למוות. שאם אמר בנינו
אין מונות בודקין אחרי
קודם שיתנו לו אם רמאי
הוא שאין צריך אם לאו;
ואין בודקין לבסוף. שאם
כל בני עורם ואמר כסונו
אין בודקין אחרינו אלא
ותנין פיר; פרוש כתיב.
כלומר צריך לתת לידע
סאין בסלע דהיי ככר
חצי קב כיצד סלע עם מ"ח
סעודות דסלע ד' דינר
דינר שש מעות ומע ב'
פנדיונות מצא מ"ח
פנדיונות בסלע ויצדו היו
חצי קב בפנדיון דחצי קב
אחר מ"ח ב' (סאין)
דסא ד' קביס מצא כ"ד

ואסני מתנה עם הצדור לחלקם לכל הבא: וזל דאסי. לתת
מעות לקופה: עניינא. תנאי: למשכית. עור הצדקה: לאו כל
מעניינא דמתנו. אלא צדקה: אין מחשיבין. לומר היכן נתתם מעות
גדושים: שאין ראיה לדבר. דלא צדקה למי אלא צדקה
הקדש הנותנים (א) לנס לעושי
המלכה שהפועלים מרובין למלאכות
הרבה לגודרין ולחזכי האנן לכתפיים
ולחמרים ולקנות עינים ואבני מחצב
וא"ל לעמוד על השבון כדאמרין
צעלמא (שעשועות דף מה). צעל הבית
טורד צפועלו הוא ואינשי: יאור
וימנה. הכסף שהוא מוסר צדו ואע"פ
שאינו צא עמו לחשבון לאחר מלאן
יאור וימנה שנאלמו וילורו וימנו וגו'
והדר ומתנו את הכסף המתוכן ממנו
על ידי עושי המלאכה וגו': בודקין
למוות. אס צא עני ואמר פרנסתי
בודקין שלא יהיה רמאי: ואין בודקין
לכסוף. צא ערוס ואמר כסונו
לוקחין כסות מניו. פרוש. דרוג
ומקור ממלה: לפשיטא לך. שאינו
רמאי: מכר בפנדיון. ככר הלוקח
בפנדיון כשלקחין ארבע סאין חטין
בסלע ומגיע לפנדיון חצי קב בסלע
מ"ח פנדיונין וארבע סאין מ"ח
סאין קבין והמטני שהוא טוחן
אופה ומוכר צדקה משתכר מתנה
הכי שנותן ככר על רוצע הקב
בפנדיון: לן צלילה: פרנסת
יונה. לר"י ליה: צ"י סדא. כר
לתת מלכותו: אין עוקמין לו.
לתת מעות מן הקופה אחרי שלמה
לחזר על הפתחים די צדק: ולא
אודקין ליה. אפי' (א) לפרנסה:
מעשה הצדקה. טורח המעשים את
הצדקה מלל כמי ויהיה הצדקה
שלוס: וזה. למוול טוב: ענייני מרודים.
זו ממלכת רומי' שזעקת ממיד הבו
הבו שאנו ריקיני: מרודים. קונפליטיבי
צ"ע"י כנו אריד צדתי (התלם
(ע) עולא משגש ארמית
דאמי. לר"י שנת קרו ליה הכי
עולל המשגש דרכי אמו שגרס (ו)
להטמה מדך שאר נשים כדלקמן:
מעשה
לעני העובר ממקום מבבב בפנדיון
למקום שאלו לן צלילה
פרנסת לינה מאי פרנסת לינה אמר רב
פפא פוריא ובי סדיא שבת נותנין לו
מוון שלש סעודות תנא (ז) אם היה מחזיר על הפתחים אין נוקקין לו
הוא
עניא דהוה מחזיר על הפתחים דאתא לקמיה דרב פפא לא מוודקין ליה
א"ל רב סמא בריה דרב ייבא לרב פפא אי מר לא מוודקין ליה אינש
אחרינא לא מוודקין ליה לימות (ח) ליה והא תניא אם היה עני המחזיר
על הפתחים אין נוקקין לו א"ל: ואין נוקקין לו למתנה מרובה אבל נוקקין
לו למתנה מועטת אמר רב אסי: לעולם אל ימנע אדם עצמו [מלתת] שלישית
השקל בשנה שנא' והעמדתו עלינו מצות לתת עליו שלישית השקל בשנה
לעבודת בית אלהינו ואמר רב אסי שקולה צדקה כנגד כל המצות
שנאמר והקמדתו עלינו מצות וגו' מצוה אין כתיב כאן אלא מצות (סימן
גדול מדרש משה) א"ר אלעזר הגדול המעשה יותר מן העושה שנאמר והיה
מעשה הצדקה שלום ועבודת הצדקה השקט ובטח עד עולם זכה הוא
פרוש לרעב לחמד לא זכה ועניים מרודים תביא בית אמר להו רבא לבני מחוזיא
במסותא מנייבו עושו בהדי הדדי כי היכי דליהו לכו שלמא במלכותא וא"ר
אלעזר בומן שבהמ"ק קיים אדם שוקל שקלו ומתכפר לו עכשו שאין בהמ"ק קיים
אם עושיין צדקה מוטב ואם לאו באין עובדי כוכבים וגומלין ברורע (י) ואע"פ
נחשב להן לצדקה שנא' ונוגשיך צדקה אמר רבא האי מילתא אישתעי לי עולא
מזגש
היה ולא נתן לו מן הקופה דתניא אין נותנין לו מן הקופה כיון שמתחם על הפתחים ואל"ר רב סמא אי מר לא אודקין ליה
לתת לו מן הקופה (ו) היינו כד סעודה כ"ש שגם אחריס לא ימנו לו ומסיק הא דתניא אין נוקקין לו מן הקופה היינו כד סעודה אבל
דבר מועט ימנו לו: **שנאמר** והעמדנו עלינו מצות. ואע"ג דהאי קולא גבי צית אלהינו כמי צדק הבית כ"ש לצדקה:
מנין

(א) וצדקה: ד' ע"ג;
(ב) ככל
ולחזקיה חיל פלחה וצדקה
ליכא ע"ש מ"ט מ"ח ע"ש
ג' ד"ה מעשיות מני וצ"ן
במסותא (ו) וצ"ש שנתנו על
פלחה ו' ומצת שנתנו דוחק
כעניי הגרסא ק"מ שאל
כמקומו חיל פלחה פירוט ש"ן
מכ"ט; א' פלחה מ"ח ע"ש שנת
ק"ט; ז' (ומכ"ט פלחה פ"ד);
(ח) י"א אמר רב עוקמא ט"ו;
(ו) מ"ח א"ל לפרנסה; ש"ל
(ג) כמ"ט; א' ה' הכנסה:
1 ולא יחשבו את האנשים
אשר יתנו עליהם הקב על
צדק לתת המלאכה
כי באקמיה הם עשוי:
מלכים ב' י"ב י
2 ויהי קראותם כי רב
הקב באין וזעל ספר
המלך והבית הגדול ויצרו
הבית את הקב והמלאכה
בית י'
3 הלאו פרוש לרעב לחמד
ויעצים מרודים תביא בית
כי תראה ערס ובסיתו
ויבשרך לא תתעלם
ישעיהו ח ג
4 ותעמדו עלינו מצות
לחת עלינו שלשת השקל
מ"ח לעבדתי בית
אלהינו תמימי יול
5 ויהי מעשה הצדקה
שלום ועבודת הצדקה
השקט ובטח עד עולם
ישעיהו לב י
6 תחת הנהיאת אביא וקב
ותחת הנהיאת אביא כסף
ותחת העצים נהיאת ותחת
האקבים קרול ושמתי
קפרתיך שלום ושמתי
צדקה ישעיהו ט ז

קבין שהם מ"ח חצאי קבין בסלע שהוא מ"ח פנדיונות וישערו חמשים דבחה אית ליה ב סעודות א' לכאן וא' קודם שיגיע לישוב: פוריא ובי סדיא. כר וחסא: אין נוקקין לתת לו מכיס של צדקה. והואיל ומחזיר על הפתח הכל נותנין לו וא"י ליתול מכיס של צדקה: משליש שקל. בצדקה: לעבודת אלהינו. דהיינו צדקה: מצוה. (הבה משמע: ט) ועבודת (צדקה) מעשה הוא: כעשירי באין וכו'. וראי ותן או לרבינו יצחקים או לצדקה. אם זכה הוא ורשע לרעב שיחנה לעניים לא וכה ויתנו לעניים אפי"י יתן לעובדי כוכבים מרודים חיים וימנו כולו רבוי כוכבים הרודים לביטוי ונטלוהו ברורע: ונוגשיך צדקה. מה שתתן לנוגשיך: עולא. עלם